

WSTĘP

Dr John Lamont

Celem niniejszej książki jest udokumentowanie wysiłków licznych katolickich uczonych i duchownych w obronie katolickiej Wiary. Wszystkie one stanowią reakcję na nadzwyczajne i bezprecedensowe wydarzenia w historii Kościoła Katolickiego i długotrwałą kampanię aktualnego biskupa Rzymu², skierowaną przeciwko prawdom tejże Wiary. Grupa katolickich intelektualistów starała się powstrzymać te ataki za pomocą artykułów, w których były one demaskowane. Niniejsza książka zawiera zbiór tychże dokumentów oraz fragmenty dyskusji i debat, które zostały przez wspomniane publikacje zainicjowane.

W części pierwszej przedstawiono *Dubia* czterech kardynałów, jako że treść tego dokumentu jest kluczowa dla zrozumienia tego wszystkiego, co stało się potem.

Pierwszy dokument w części drugiej nosi tytuł *Teologiczne cenzury „Amoris Laetitia”*. Jego kopie przesłano prywatnie do wszystkich kardynałów Kościoła oraz patriarchów Kościoła Katolickiego na wschodzie wiosną 2016 roku. Autorzy wskazują w nich na kilka fragmentów *Amoris Laetitia*, które, rozumiane w sposób naturalny, oznaczają w różnym stopniu odejście od katolickiej ortodoksji. Proszą w nim również dziekana Kolegium Kardynalskiego, kardynała Angelo Sodano, aby skłonił papieża do poprawienia tychże fragmentów lub ich wyjaśnienia tak, aby były one zgodne z nauką katolicką. Dokument został umieszczony

2 W chwili wydania książki jest nim Franciszek (przyp. tłum.).

w domenie publicznej przez nieznaną osobę pod koniec czerwca 2016 roku. Jak dotąd kardynał Sodano nie udzielił na niego odpowiedzi.

Drugi dokument *Correctio filialis de haeresibus propagatis* (*Synowskie napomnienie w sprawie szerzenia herezji*) posuwa się o krok dalej. Oskarża się w nim papieża Franciszka o siedem herezji, które szerzył zarówno w swoich publicznych wystąpieniach, jak też przez swoje czyny i zaniedbania. Nie ma w tym liście jednakże oceny na temat stopnia świadomości papieża na temat heretyckiej natury tych wypowiedzi, ani faktu, że je propaguje. *Correctio filialis* zostało doręczone papieżowi 11 sierpnia 2017 roku wraz z sześćdziesięcioma podpisami. Po ponad miesiącu oczekiwania na odpowiedź dokument został opublikowany w internecie na stronie, która powstała specjalnie w tym celu. Podpisało się pod nim dwustu pięćdziesięciu katolickich duchownych i intelektualistów. Ze względu na uporczywe milczenie w sprawie *Correctio filialis*, wysunięto przeciwko papieżowi formalne oskarżenie o herezje w postaci *Listu otwartego do biskupów Kościoła Katolickiego*³, który opublikowano 30 kwietnia 2019 roku. Jego autorzy oskarżali Franciszka nie tylko o szerzenie, ale wręcz o świadome propagowanie siedmiu herezji. Zestawiono je na podstawie oświadczeń biskupa Rzymu, znajdujących się w publicznych dokumentach. Syntezę tę poparto przykładami zarówno słów papieża Franciszka, jak i jego sposobem zarządzania Kościołem, a w szczególności nominacjami duchownych, którzy otwarcie popierają heterodoksyjne tezy.

³ *List otwarty do biskupów Kościoła katolickiego, Apel do kardynałów Kościoła Katolickiego oraz Protest przeciwko świętokradzким aktom papieża Franciszka* zostaną opublikowane i omówione w drugim tomie niniejszej książki (przyp. tłum.).

W *Liście otwartym* biskupi Kościoła Katolickiego otrzymali pisemne wezwanie do tego, „by powzięli środki konieczne do rozwiązania palącego problemu heretyckiego papieża”. Żądano od nich: po pierwsze, publicznego upomnienia dla papieża Franciszka, aby ów wyrzekł się herezji, które głosi; po drugie, sygnatariusze zwrócili się do biskupów z następującą prośbą, w razie gdyby papież nie wyparł się herezji po takim napomnieniu: „Domagamy się, żebyście spełnili obowiązek związany ze sprawowanym urzędem i ogłosili, iż dopuścił się on kanonicznego przestępstwa herezji oraz że powinien ponieść konsekwencje kanoniczne stosowne do tego przestępstwa”. Owe konsekwencje nie zostały w liście wyłuszczone, ale dołączono do niego dokument pod tytułem: *Prawo kanoniczne i katolicka teologia dotycząca heretyckiego papieża*. W nim to autorzy opisują teologiczny i prawny konsensus, iż ostateczną „sankcją kanoniczną” potwierdzenia papieskiej herezji musi być nieodzowne obwieszczenie, że papież stracił swój urząd. Wreszcie, *List otwarty* zawiera specjalnie dobraną bibliografię, w pełni ukazującą heretycki charakter papieskiego stanowiska w wielu kwestiach oraz krytykę prób jego obrony, które dotychczas się ukazały. Początkowo list sygnowało jedynie dziewiętnaście osób, ostatecznie zaś złożono pod nim dziewięćdziesiąt cztery podpisy.

Czwartym dokumentem jest *Apel do kardynałów Kościoła Katolickiego*, opublikowany w Internecie na stronie *First Things* 15 sierpnia 2018 roku. Wystosowano go w odpowiedzi na podjęte przez papieża Franciszka próby zmiany w dwutysiącletnim nauczaniu Kościoła na temat kary śmierci, prosząc kardynałów, by przekazali papieżowi, iż jego obowiązkiem jest usunięcie nowego punktu 2267 z *Katechizmu* jako sprzecznego ze słowem Bożym i rozwad-

niającego je. Pod dokumentem podpisało się czterdziestu pięciu intelektualistów i duchownych. Ten sam tekst opublikowano na stronie *LifeSiteNews*, dzięki czemu swoje podpisy złożyło pod nim jeszcze kilkudziesięciu innych sygnatariuszy.

Piątym dokumentem jest *Contra recentia sacrilegia*, czyli *Protest przeciwko świętokradzkim aktom papieża Franciszka*, opublikowany 9 listopada 2019 roku w odpowiedzi na pogańskie rytuały ku czci południowoamerykańskiej bogini płodności, Pachamamy, które miały miejsce podczas synodu amazońskiego w Rzymie w 2019 roku. Autorzy wspomnianego pisma potępiali udział papieża Franciszka w tych bałwochwalczych aktach, zzywając go do skruchy i zadośćuczynienia.

Szczegółowe twierdzenia i zarzuty zawarte w powyższych dokumentach wywołały naturalnie publiczną dyskusję. Niektóre z artykułów zostały przedstawione w części trzeciej. Są wśród nich zarówno teksty atakujące, jak i broniące poszczególne dokumenty. Celem tego było zaprezentowanie najpoważniejszych zarzutów, jakie były wobec nich wysuwane; umożliwienie odpowiedzi na nie przez sygnatariuszów i sympatyzujących z nimi obserwatorów oraz wysnucie pożytecznych refleksji na temat kwestii poruszonych w rzeczonych dokumentach. Należy podkreślić, że artykuły wyrażają jedynie opinie autorów poszczególnych tekstów, a nie zdanie wszystkich sygnatariuszy. To samo tyczy się redaktorów niniejszej książki, którzy mówią wyłącznie w swoim imieniu.

Wszystkie te wysiłki, podejmowane zarówno przez duchownych, jak i ludzi świeckich, mają swoją pierwotną przyczynę w Synodzie o Rodzinie, który odbył się w Rzymie w roku 2015. Podczas sesji przygotowawczej rok wcze-